

ЧЕРНОУШКО.

Разказъ, илюстриранъ отъ В. Лазаркевичъ.

I.

Дѣдо Добри пазѣше една овощна градина въ края на селото. Той живѣеше въ слупена колиба съ кучето си Шарко.

Въ овощната градина идваха често зайци отъ близката гора да гризятъ крехкитѣ кори на ябълкитѣ, сливитѣ и вишнитѣ.

Една есенна сутринъ дѣдо Добри излѣзе съ кучето да обикали дръвчетата. Изведнажъ Шарко се втурна къмъ оградата на градината, хвърли се върху нѣщо и после се спрѣ виновато на едно мѣсто. Дѣдо Добри приближи къмъ него и извика: „Какво правишъ, Шарко?“ Кучето изскимтѣ. Предъ него стоеше едно малко зайче и махаше безсилно лапичкитѣ си. Старецътъ разбра, че предниятъ кракъ на зайчето е счупенъ.

— Гледай го ти него! Счупило си крачето дѣдовото крадленце. Е, Шарко, какво да го правимъ? Ще го вземемъ при насъ въ колибата.

Старецътъ взе зайчето на ржце и се върна въ колибата. Той го сложи на пейката и привърза счупеното му краче. Шарко следѣше внимателно, какво прави господарътъ му.

Болното зайче лежеше неподвижно. То бѣше бѣличко и чистичко! Само ушичкитѣ му бѣха черни.